

BUDAPEST
FASORI
REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

***PRESBITER,
PÓTPRESBITER, GONDNOK
JELÖLTEK
2017.***

Bemutatófüzet

„... aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze szolgálatát; ... az előjáró igyekezettel...” (Róm 12,7-8)

Presbiter jelöltek:

1. Berzsák Zoltán
2. Bruckner László
3. Demeter Zoltán
4. Devich Márton
5. Fürjes Zoltán dr.
6. Gurzó József
7. Járasi Sándor
8. Kajári Zoltán
9. Kovács László
10. Krüzselyi Attila
11. Lipták Mihály
12. Literáti Zoltán László
13. Magai Margit
14. Martinecz István
15. Németh Kálmán
16. Nyikos László
17. Simongáti Győző dr.
18. Sólyom Csaba
19. Südy György dr.
20. Szabó Gyula
21. Szabó Zsolt dr.
22. Szabó Mihály dr.
23. Toronyi Oszkárné
24. Vitéz András

Pótpresbiter jelöltek:

1. Bécsi Tamás dr.
2. Gér András László
3. Kis Csaba
4. Lakatos Bence Gábor
5. Révay József
6. Tunyogi Károly

Gondnok jelöltek:

1. Bruckner László *intézményügyi gondnok*
2. Devich Márton *főgondnok*
3. Németh Kálmán *gazdasági gondnok*
4. Nyikos László *építésügyi gondnok*

BERZSÁK ZOLTÁN

presbiter jelölt

1968-ban születtem Veszprémben. A Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki karán végeztem, okleveles építészmérnök, vezető tervező vagyok. 1993 óta saját építész irodám, a 4 plusz Építész Stúdió munkáját irányítom. Számos köz- és lakóépület – köztük több jelentős egyházi épület – tervezése fűződik nevünkhöz.

Az egyetem elvégzése után ismerkedtem meg feleségemmel, Krisztinával, akivel 1996 óta élünk boldog házasságban. Az Úr később, felnőttként, már családosan hívott el minket és alakította át módszeresen életünket. Megértettük, amit Jézus így mond magáról: *„Én vagyok az ajtó, ha valaki rajtam át megy be, megtartatik; bejár és kijár majd és legelőt talál”* (Jn. 10, 9).

2001-ben konfirmáltunk a kelenföldi református gyülekezetben. 2005 óta tartozunk – családommal együtt – a Fasor közösségébe. Házasságunkat, 2007-ben Nagybörzsönyben egy fasori családos héten az Úr előtt is megerősítettünk. Négy gyermekünk közül Barna a Budapesti Műszaki Egyetem hallgatója, Bulcsú és Réka a Baár-Madas Református Gimnázium tanulói, Bodza az Újbudai Ádám Jenő Általános Iskolába jár.

A gyülekezetbe kerülésünkkel egyidőben csatlakoztunk a pároskörhöz, azóta itt szolgálunk közösen.

Magam a gyülekezet építési ügyeinek előmozdításában, szervezésében, koordinálásában vállaltam, vállalok aktív szerepet. Hiszem, hogy mindannyiunk munkájára szükség van a gyülekezet építéséhez. Mint egy családban, itt is megvan a munkamegosztásnak kortól, érettségtől is függő rendje. Ebbe a rendbe betagozódva szeretném továbbra is ellátni a rám váró presbiteri feladatokat.

BÉCSI TAMÁS dr.

pótpresbiter jelölt

1979-ben születtem Kisvárdán. Feleséggel négy gyermekünk van, akik közül a három nagyobb a Julianna iskolába jár, a legkisebb pedig a Csipkebokor óvodát látogatja.

Hívő családban nőttem fel, korábban a debreceni nagyerdei gyülekezethez tartoztam, ott konfirmáltam. Budapestre tanulmányaim miatt költöztem 1997-ben, a gyülekezetben 2007 körül találtuk meg otthonunkat. Jelenleg a VII. kerületben élünk.

Feleséggel a kisovis szolgálói csoporthoz tartozunk immár 9 éve, emellett a Pároskör, illetve a házikörünk alkalmait látogatjuk rendszeresen. Tagja vagyok a Budapest-Fasori Református Kollégium igazgatótanácsának is.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen dolgozom egyetemi docensként. Hiszem, hogy Jézus meghalt a bűneimért, hogy én is meghaljak a bűnnek, és hogy semmilyen üdvösség máshol nem kereshető és nem is található. Egész életemben tapasztalom, hogy a magam erejéből nem vagyok képes ennek eleget tenni, de az Úr mindig mellettem van és fogja a kezem.

BRUCKNER LÁSZLÓ

presbiter, intézményügyi gondnok jelölt

1968-ban születtem Budapesten.

Pályámat gyógypedagógiai tanárként kezdtem, majd igazgatóhelyettesként fogyatékos fiatalok szakképzésével foglalkoztam. Munkám során emellett aktívan működtem képzési szakértőként szakképzési, felnőttképzési, valamint foglalkozási rehabilitációs területen. 2011 óta a szakképzés-irányításban dolgozom, jelenleg a Nemzetgazdasági Minisztérium kötelékében.

Feleséggel a középiskolai évek alatt ismerkedtünk össze. Négy iskolás, illetve felnőtt gyermekünk van. Közös hívő életünket a kelenföldi református gyülekezetben kezdtük 1985-ben. A gyülekezet fenntartásában lévő Fehér Kavics Óvoda alapításában és működtetésében közel másfél évtizedig presbiterként és missziói gondnokként vettem részt.

A fasori gyülekezetnek 2006 óta vagyunk elkötelezett tagjai. Feleséggel együtt munkatársak vagyunk a felső tagozatos gyermek-istentiszteleteken, továbbá a házasság-gondozó szolgálatokban. 2010 óta presbiterként, intézményügyi gondnokként, és a Budapest-Fasori Református Kollégium igazgatótanácsának tagjaként veszek részt a gyülekezet intézményi fenntartói feladataiban.

DEMETER ZOLTÁN

presbiter jelölt

Erdélyben, Marosvásárhelyen születtem. 1992-ben kerültem a fasori ifibe, később itt találtam lelki otthonra, ismerkedtem meg feleségemmel, akivel 1997-ben házasodtunk össze. Még abban az évben az ifiből a felnőtt gyülekezetbe való átmenetet már pópresbiterként élhettem meg. Azóta több cikluson át szolgálhattam, mint presbiter.

Házasságunk pecsétjeként az Úr négy fiúgyermekkel ajándékozott meg minket. A pároskör és házi körünk rendszeres látogatói vagyunk, emellett az információs misszió munkatársaként a kazetták másolásában, templomi hangosításban és hangfelvételek készítésében szolgállok. A hangosító pulton ez a számomra igen fontos Ige áll: „*Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed!*” (Kol 4,17).

DEVICH MÁRTON

presbiter, főgondnok jelölt

Eredeti végzettségem gépészmérnök, de kulturális újságíró lett belőlem. Tíz évet a Magyar Nemzetnél, másik tízet a Heti Válasznál töltöttem vezető szerkesztőként. 2011-től a Magyar Távirati Iroda Kulturális Szerkesztőségét irányítottam, jelenleg a Bartók Rádió igazgatója vagyok. Ezen kívül zenei jegyzeteket írok. 52 éves vagyok.

Feleségem Kovalszki Mária zongoraművész, 27 éve vagyunk házasok. Három gyermekünk van, Réka már férjhez ment, Gergely a Zeneakadémiára jár, Noémi még a Julianna iskolába. A hit magját református lelkész nagyapám ültette el a szívemben, a budahegyvidéki gyülekezetben konfirmáltam. Isten akkor szólított meg bennünket és hívott a Fasorba, amikor Réka lányunkat beírattuk a Juliannába. Tahiban, egy családi hétvégén tértünk meg feleségemmel együtt 2001-ben.

Tíz éven át szerkesztettem a Fasori Harangszót, közel 15 éve vagyok presbiter, sokáig szolgáltam iskolánk, majd óvodánk támogatására intézményi gondnokként, feleségemmel részt vettünk a házaspáros misszióban, több mint tíz éve házi imakört is vezetünk. Öt éve vagyok az egyházközség főgondnoka. Családunkban igyekszünk alázatban járva keresztyén szolgálói életet élni az Úr Jézus szeretetében és követésében, és meghatározó számunkra a fasori gyülekezet iránti elkötelezettség.

FÜRJES ZOLTÁN dr.

presbiter jelölt

Immáron hat éve tagja vagyok a gyülekezet presbitériumának, pótpresbiterként. Annak idején váratlanul ért a pótpresbiteri jelölés, és a helyzet annyiban mára sem változott, hogy továbbra is hálás értetlenséggel figyelem, ahogy az Úr – minden kétségem és alkalmatlanságom gyakran nyilvánvaló volta ellenére – használ.

Ahogy az 1Tim 3,1-ben olvashatjuk, „*ha valaki püspökségre törekszik, jó munkát kíván*”. Hallhattuk az elmúlt hetek igehirdetéseiben is, ez az igehely vonatkozik a presbiteri szolgálatra is. Hat év pótpresbiteri szolgálattal a hátam mögött már tudom, hogy egyrészt valóban komoly munka ez a szolgálat, másrészt egészében igen jó. Péter apostollal szólva „jó nekünk itt lennünk”. Jó nekünk, nekem az Úrral lennem, szolgálni őt. Ez az oka annak, hogy újfent megtusakodva a jelöltséget, vállaltam azt. Mert elhittem, hogy Isten szánja nekem ezt a szolgálatot.

Személyes bemutatkozásként elmondhatom, hogy bár vallásos neveltetésben részesültem, és a rákospalota-óvárosi gyülekezetben konfirmáltam is, gyermeki hitemet édesanyám korai elvesztése kiirtotta belőlem. Ebben az állapotban, csaknem másfél évtizedes vargabetűt követően Isten utánam nyúlt, így kerültem a Fásorba. Isten kegyelméből ehhez és egész életemhez egy csodálatos társat is kaptam, akivel négy gyönyörű gyermeket nevelhetünk. A gyülekezet szolgálati ágai közül korábban az autós, majd a gyermekmegőrző, a legutóbbi időkhöz pedig a kisóvodások közötti szolgálatban vettem részt, de leginkább talán jogi ismereteimmel tudom szolgálni a gyülekezetet. Mert bár kétségtelenül a tanítvánnyá tétel legfőbb küldetésünk, de látható egyháztestként, intézményfenntartóként száraz világi feladatok is gazdagon kísérik gyülekezetünk életét...

GÉR ANDRÁS LÁSZLÓ

pótpresbiter jelölt

„Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.” (Zak 4:6)

Budapesten születtem, Sárospatakon nőttem fel, az ottani gyülekezetben confirmáltam 2000-ben és érettségiztem a református kollégium falai között 2005-ben. Élő hitű tanáraink bizonyágtételei meghatározóak maradtak számomra. Isten elhívásának engedelmességgel Budapesten a Károli Gáspár Református Egyetemen teológiát és történelmet tanultam egyházi szolgálatra és tudományos pályára készülve.

Feleséggel, Tímeával öt éve vagyunk házaspár, 2011 óta vagyunk a gyülekezet tagjai, gyermekeink (Miriám és Sámuel) is itt lettek megkeresztelve, lányunk a Csipkebokor Óvodába jár. Az évek során egyre szorosabban kapcsolódtunk be a gyülekezeti életbe (pároskör, házi csoportok, imakörök), melyen keresztül rengeteg áldást tapasztalunk meg.

Az egyetemi éveket követően az állami közigazgatásból hívtak el Isten 2015-ben egyházi szolgálatba, a Zsinati Hivatalba, mely szolgálaton keresztül egyházi közéletünkben a biblikus, hitvallásainkon alapuló értékeket képviselhetem.

A pótpresbiteri szolgálatra való felkérést a megváltó Jézus Krisztus és a gyülekezet közössége iránti hálás szeretetből vállaltam el.

GURZÓ JÓZSEF

presbiter jelölt

Tizenöt éve élünk házasságban feleségemmel, két gyermekünk van akik a Julianna iskolába járnak. Villamosmérnök vagyok, 22 éve dolgozom első munkahelyemen, először szoftverfejlesztőként, majd egy ideje vezetőként.

Sem én, sem feleségem nem született hívő családba, de mindkettőnkénél jelen volt az eggyel idősebb generációból a hívő, imádságos háttér. Bár kapcsolatunkba világi módon vágunk bele, együtt kezdtünk járni a Faszorba, a felnőttkonfirmációs alkalmakra. Itt hallottunk először az újjászületésről. Egy csendeshéten átélhettem, hogy az Úr hogy végzi ezt el, és nemsokára Móni is új életet kapott.

Gyülekezetünkben az információs misszióban teljesíték szolgálatot, ahol a hangosítás, hangfelvételek készítése és a honlapunk informatikai háttérének biztosításával kapcsolatos feladatokat látom el a FIM-ben szolgáló testvérekkel együtt.

JÁRÁSI SÁNDOR

presbiter jelölt

1964-ben születtem Nagypalád községben, Kárpátalján. Tanulmányaimat a beregszászi egészségügyi szakközépiskolában végeztem 1983-ban. Ugyanebben az évben besoroztak a szovjet hadseregbe, a Bajkonur katonai kórházból szereltem le két év után. 1986-ban házasságot kötöttünk Bacsi Magdolnával a fertősalmási református gyülekezetben. Két leányunk született, Nikoletta 1987-ben és Henrietta 1992-ben. Gyermekeink már iskolás korukban szabadon tanulhattak hittant, és járhattak templomba, ami a mi korunkban még tilos volt.

2000 januárjában egy áldott férfi csendes héten engem is megszólított Isten, életem legnagyobb és egyben legjobb döntése született, amikor Jézus mellett döntöttem. Egy évvel később egy házaspári csendes héten feleségem is új életet kapott Jézusban. Nem sokkal ezután Budapestre költöztünk dolgozni a gyermekeinkkel együtt.

A nagyvárosban próbáltunk gyülekezetet találni, egy ismerősünk hívott a Fasorba. Istentisztelet után mindketten ugyanazt éreztük, és ugyanazt fogalmaztuk meg magunkban: MEGTALÁLTUK!

2007-ben Henrietta lányunk a Fasorban konfirmált, ugyanebben az évben feleségemmel a felnőtt konfirmáció alkalmával együtt tehattünk vallást Jézusról, a mi Megváltónkról, a gyülekezet színe előtt.

KAJÁRI ZOLTÁN

presbiter jelölt

1979-ben születtem Budapesten. Végzettségem szerint közgazdász vagyok, de tanulmányaim elvégzése óta informatikusként dolgozom.

Nem hívő családból származom, a fasori gyülekezetbe 2002-ben felnőttként kerültem teljesen kívülállóként és megrögzött ateistaként, de az ige elvégezte munkáját.

Isten kegyelméből itt találkozhattam megváltómmal, Jézus Krisztussal, aki teljesen megváltoztatta életem. Személyesen is átélhettem, hogy minden, ami korábban fontos volt igazából semmit sem ér és az Úr sokszorta többet ad helyette: mást, amire igazán szükségem van.

Itt konfirmáltam és feleségemmel már itt kötöttünk házasságot 2004-ben, melyet az Úr két fiú és két leány gyermekkel áldott meg. Bagon élünk, de hétről-hétre nagy örömmel járunk vissza lelki otthonunkba. Szolgálati területem jelenleg az istentiszteletek alatti hangosítás, valamint a felvételek szerkesztése és sokszorosítása.

KIS CSABA

pótpresbiter jelölt

1978-ban születtem Kolozsváron, egy erdélyi magyar, református családban. Szüleimnek fontos volt mindkét identitást formáló tényező. A Farkas utcai gyülekezetbe jártam gyermek hittanra, majd ifi csoportba és az ott működő egyetemi gyülekezetbe (FIKE). Hat évig cserkészkedtem. Tizenöt évesen egy román baptista gyülekezeti evangelizációra hívtak. Akkor vált számomra igazán személyessé Jézus műve, az Örömhír. Ezután kezdtem el intenzíven tanulmányozni a Szentírást, olyan közössége(ke)t kerestem, ahol az Ige állt a középpontban. Évekig a kolozsvári magyar baptista közösségbe (egyetemi korú, ún. barátkozók csoportjába) is jártam.

Kisgyerekkorom óta feltaláló szerettem volna lenni, ugyanakkor megtérésem után komolyan fontolgattam, hogy a teológiára megyek. Családi körülményeim miatt azonban nem mertem a lelki szolgálatot felelősséggel vállalni. Mérnök lettem, Budapesten kaptam állást, és a fasori és az egyetemi gyülekezet mellett köteleztem el magam. Az egyetemi gyülekezetbe későbbi feleségem, Györffy Eszter miatt (is) jártam. 2006-ban nősültem, feleségem egyetemi lelkész, két fiút kaptunk az Úrtól (Károly és Levente). 2007-ben beiratkoztam a KRE protestáns teológus szakára (itt négy évig tanultam).

2013-2016 között Sárospatakon, a lelkipásztor munkatárs szakon szereztem diplomát, gyakorlati évemet a Fasorban töltöttem. 2014-ig mérnökként a tervezéstől az ipari gyártásig több területen is kipróbáltam magam, majd felhagytam a műszaki pályával. Most olyan szolgálatot keresek, ami Istennek kedves és végzettségemnek is megfelel.

KOVÁCS LÁSZLÓ

presbiter jelölt

Jászberényben születtem 1967-ben, itt is nőttem fel. Fiatal felnőttként, 1989-ben szülővárosomban fogadhattam el Jézus Krisztus megváltását egy evangelizációs héten.

Végzettségem szerint református teológus és informatikus vagyok, az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum informatikai osztályán rendszerfejlesztőként dolgozom.

Feleséggel egy csendeshéten ismerkedtünk meg, 1994-ben kötöttünk házasságot, Urunk három gyermeket bízott ránk. 2006 óta érezzük magunkat a fasori gyülekezethez tartozónak, amit megerősített az is, hogy 2012-ben a VI. kerületbe költöztünk.

A gyülekezetben az úrvacsorák háttérszolgálatának szervezésében veszek részt. Feleséggel tagjai vagyunk egy házi csoportnak, ahol az igei szolgálat többnyire az én feladatom.

Hívó életemben, elbizonytalanodásaimban egyre hangsúlyosabbá válik Simon Péternek Jézus Krisztus kérdésére megfogalmazott hitvallása: „*Uram, kihez mennénk? A te beszéded örök életet adó beszéd; és mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.*” (János 6,68-69).

KRÜZSELYI ATTILA

presbiter jelölt

1956-ban születtem Budapesten. 1995 óta járunk feleségemmel, Ilával, a fasori gyülekezetbe. Három gyermekünk van: Ilona 1985-ben, Dani 1987-ben, Kata 1992-ben született. Terézvárosban élek születésem óta. Mezőgazdasági, környezetvédelmi és közgazdasági felsőfokú végzettségeket szereztem. Az Állami Számvevőszéknél dolgozom, mint számvevő tanácsos.

Úgy gondolom, hogy a keresztény hit szempontjából „elveszett nemzedékhez” tartozom. A mi nemzedékünk nagyszülei még templomjáró emberek voltak, és számosan közülük mélyen hívő emberek. Szüleink már nyilvánvaló okokból, „minket féltve” nem „erőltették” a hittant, nem volt központi kérdés a hitbeli nevelés. Én magam is sok tévút, félreértés, félremagyarázás, szellemi tespedés után találtam meg a helyem. Lélekben Krisztus keresztjének a tövében, személyesen pedig a fasori gyülekezetben. Mind a mai napig számtalan gyarlóság kísér és kísért, amiről leginkább családom tagjai tudnak képet adni. Bűneim és hiányosságaim ellenére hiszem, hogy Krisztus feltámadt, és azt, hogy Ő az ÉN SZEMÉLYES MEGVÁLTÓM. Ahogy sokasodnak az éveim, annál inkább meggyőződésem, hogy nincs más út, csak Krisztus. Nélküle elveszett vagyok. Minden jó, ami az életem része volt, az Ő műve. Nagyon remélem, hogy az engem (minket) követő nemzedékek is le tudnak és le is fognak majd borulni a Kereszt tövében hálaadással és reménnyel. Szívből szeretném ezt munkálni a gyülekezetben.

Presbiternek lenni megtiszteltetés és elhívás. Ezt régen tudták az emberek, és reménykedem, hogy az utánunk jövő generációk is ugyanígy fogják érezni. „Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az ő elhívása.” (Róm 11,29)

LAKATOS BENCE GÁBOR

pótpresbiter jelölt

2012-ben ezekkel a Jézustól idézett szavakkal álltam a gyülekezet elé: „... aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe”. Mi volt előtte?

Győrben, egy rendezett családban születtem 1983-ban, szüleim szeretetben neveltek fel. Színvonalas középiskolai oktatás keretében német nyelvű idegenvezetőnek tanultam, a Szegedi Tudományegyetemen 2010-ben kaptam diplomát – történelem és informatikus könyvtáros szakokon tanultam.

Közben, 22 éven át gyűjtöttem azokat a fontos és súlyos kérdéseket, amelyek életem legfontosabb kérdései voltak – akkor, 22 évesen találok először hívő reformátusokkal, akik arra tanítottak, hogy a legfontosabb válaszokat a Bibliában, Jézusnál találjuk meg.

Először az újszegedi, majd a fasori református gyülekezet látogatója (majd tagja) voltam. Mi történt azóta? Keresztyén emberként szabadságban élhetek, Isten dicsőségére. Ebben a szabadságban szeretnék megmaradni, tanulni, jelen lenni a gyülekezetben, a feladataimat végezni. Kenyeremet 5 éve informatikusként keresem, jelenleg egy magyar vállalatnál, programozóként. Menyasszonyommal áprilisban szeretnék házasságot kötni.

LIPTÁK MIHÁLY

presbiter jelölt

Lipták Mihálynak hívnak. Budapesten születtem, 1953-ban. Legmagasabb iskolai végzettségem tanárképző főiskola, magyar-történelem szak. Kutatásszervezőként dolgoztam, a múlt év decembere óta nyugdíjas vagyok. Budapesten lakom, a XV. kerületben. Harmincnégy éve élünk boldog házasságban feleségemmel, Beával. Két felnőtt korú gyermekünk van: Eszter és Ágnes. Születésem után titokban megkeresztelt a lakásunkban egy evangélikus lelkész. (1953-at írtunk.) Istenről ezután több szó nem esett a családban.

„Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit.” (Jn 1,29) 1993-ban ezzel az igével szólított meg az Úr. Azóta járok hitben. A Fasori Információs Misszióban szolgálok. Feleségem könyvtárosként szolgál a fasori gyülekezetben, melynek 1997 óta vagyunk tagjai.

Jelenleg is presbiterként veszek részt a gyülekezet életében. Nagy megtiszteltetésnek érzem a presbiteri jelölést. Hiszem, hogy minden szolgálat az Úr ajándéka mindnyájunk lelki épülésére.

LITERÁTI ZOLTÁN

presbiter jelölt

Erdélyi református családból származom, kolozsvári egyetemi éveim alatt talákoztam Isten megszólító kegyelmével, aki több állomáson keresztül (Szatmárnémeti, Pesterzsébet, Helsinki, Pasarét) vezetett a Fasorba.

Feleségemmel két fiúgyermeket nevelünk. Mindketten fontosnak tartjuk, hogy Isten Igéjét a mindennapi életünk és a cselekedeteink is kiábrázolják. Isten ajándékának tekintem azt is, hogy a hétköznapi életben vezetőként dolgozom egy szoftverfejlesztéssel foglalkozó cégnél.

Az Úr ezzel az Igével hívott el a presbiteri szolgálatra: *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”* (Fil 4,13)

MAGAI MARGIT

presbiter jelölt

Dunántúli református lelkészcsaládba születtem 1955-ben, ahol átélhettem Isten szeretetét. A kamaszkor lázadásai után meghallottam Jézus szavát: „Megbocsáttattak bűneid! Kelj fel...” és új életem kezdődött.

Érettségi után több mint húsz évig a kaposvári megyei könyvtárban dolgoztam gyermek-könyvtárosként. Pedagógusi diplomám mellé 1992-ben hitoktatói képesítést is kaptam. Isten gyermekek és fiatalok közötti szolgálatot bízott rám a gyülekezetben, iskolai hittanórákon.

1995-től Kaposvárról elhívott a Bethesda Gyermekkórházba, ahol húsz éven át lehettem beteg gyermekeknek és családtagjainak erősítője, vigasztalója, mint kórházpedagógus és katechéta. A fasori gyülekezet tagja vagyok 22 éve, 2011. óta részt veszek a presbitérium munkájában.

Jelenleg Zuglóban élek, egyedül, de nem magányosan. Nyugdíj mellett a Fasorban hitoktatóként egy iskolában tanítok, koordinálok a fasori hitoktatói munkát. A gyülekezetben a gyermekmunkában, diakóniában, körzetgazda szolgálatban veszek részt, és ápolom a kapcsolatot a Bethesda Gyermekkórházzal, amíg mindehhez erőt ad Urunk. Házi imakörünkben havonként összejevünk imádkozni egymásért, a fasori gyülekezet munkatársaiért, szolgálatáért.
„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

MARTINECZ ISTVÁN

presbiter jelölt

Budapesten születtem, apám után katolikus keresztségben részesültem. Édesanyám élő hitű református tanítónő volt. Az ő példája fogant meg bennem. Ifjúkoromban egy őszi evangelizációs héten, Pasaréten ismertem meg személyesen Jézus Krisztust és fogadtam el mint Megváltómat. Így ismertem meg feleségemet Mártit, akivel '88-ban kötöttünk házasságot. Három gyermekünk született. Ketten a Julianna iskolánk padjait koptatták.

Az iskolai közös alkalmak, áhítatok, családi napok, majd csendességek és a szülőtársak hívogatása vonzott be bennünket a Fasori gyülekezetbe, ahol 2008-ban a fiammal együtt konfirmáltam. Szolgálatokat kaptunk, gyermekeinket is beleértve, akik az ifi tagjai és – örömünkre – maguk is szolgálnak a gyermekek között. Mártival tagjai vagyunk a pároskörnek és egy házi kört vezetünk. Részt veszek a fasori hangfelvételek utómunkálataiban.

Jelenleg bankban dolgozom háttérműveleti munkatársként, Márti a Csipkebokor óvodánk pedagógusa volt. Az én erőm kevés lenne, de megerősít Pál tanácsa: *„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”* (Fil 4,6–7).

NÉMETH KÁLMÁN

presbiter, gazdasági gondnok jelölt

Tizenöt éve járunk feleségemmel a fasori gyülekezetbe, négy gyermekünk van, a két kisebbik gyülekezetünk iskolájába a Juliannába jár. Zuglóban élünk több mint 20 éve. Először villamosmérnöki, majd közgazdasági diplomát szereztem és közgazdászként dolgozom.

Már felnőttként, családos emberként jutottam hitre, előtte sok útkereséssel és kudarccal a hátam mögött. Hiszem, Jézus a kereszten értem is meghalt és vallom, hogy Isten megőriz és megtart. Hála van a szívemben, hogy a mindennapokban Istent követhetem, olvashatom az Igéjét, imádkozhatom hozzá, ha elbotlom Ő emel fel és hordozza terheim, neki köszönhetem meg sikereim. Apaként ma már el sem tudnám képzelni Isten nélkül az életem.

Különböző szolgálói területen szolgáltam (sportszolgálat, alsó tagozat kincskereső szolgálat), az elmúlt 4 évben a számvizsgáló bizottság munkájában vettem részt. Feleségemmel közösen is szolgálunk.

Ez az Ige mindig is sokat jelentett számomra: „*De akik az Úrban bíznak, azoknak ereje megújul; szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.*” (Ézs.40. 31)

NYIKOS LÁSZLÓ

presbiter, építésügyi gondnok jelölt

1970-ben születtem Budapesten. Feleséggel és négy gyermekünkkel Rákosligeten élünk. Végzettségem szerint építészmérnök vagyok, jelenleg lakóhelyünk önkormányzata építési beruházásainak tervezésében, megvalósításában működök közre. Feleséggel a rákoscsabai Betlehem Óvodában óvodapedagógus.

Református családban nevelkedtem, de a Jézus Krisztusban élő hit és vele az örök élet ajándékát felnőttként, 32 évesen kaptam meg. Azóta hiszem, hogy egyedül kegyelemből, Jézusért lehet bűnbocsánatunk, újrakezdésünk, hiszem, hogy az Úr vezet és jó terve van az életünkkel.

Több, mint 20 éve tartozunk a Faszorhoz, valódi lelki otthonunknak itteni megtérésünket követően érezzük: ide köt az élő Ige, a közösség, a barátaink, itt nőnek-nőttek fel a gyermekeink. A gyülekezetben tagjai vagyunk a Pároskörnek és több, mint tíz éve egy házi imakörnek is. 2006-tól az iratterjesztő csapat tagja (2010-ig vezetője), ugyancsak a 2006. évtől előbb pótpresbiter, majd presbiter lehetek. 2010 szeptemberében a gyülekezet építésügyi gondnokának választottak.

Az életemben, a szolgálatokban is újra és újra meglátom a magam korlátain túl Isten kegyelmét.

RÉVAY JÓZSEF

pótpresbiter jelölt

1953-ban születtem Miskolcon, ott végeztem a középiskolát. Katolikus családban nevelkedtem. 1971-ben Budapesten építőipari főiskola várt, majd Zsuzsa – aki 1975 óta a hitvesem – marasztalt. Két fiunk született, Mátyás (1978) velünk él. Péter (1982) már kirepült a családi fészekből, a házasságából az ÚR két unokával, Csongor (2013) és Bendegúz (2016) ajándékozott meg.

Isten kegyelméből 45 év szolgálati idővel – az építőiparban, majd intézmény-fenntartási és - felújítási területen, végül építésügyi feladatok ellátása után - 2016-ban nyugdíjas lettem.

Pedagógus feleségem népes református családjának aktív hívő élete és a tőlük 1975-ben kapott és egyre többször olvasott bibliám, egy-egy hívő testvérrel folytatott áldott beszélgetés, csendes hetek Biatorbágyon, mint az Úr eszközei vezettek a Fasorba. 1999-ben, életem legnagyobb eseménye, a konfirmációm volt, amikor Jézus Krisztust elfogadtam Uramnak és Istenemnek, mert megértettem, hogy a golgotai kereszten értem, helyettem és miattam áldozta fel életét. A kapott bűnbocsánat és az Úrral való együttélés boldogsága átlendít bajon, nehézségen és megláttatja csodáit.

Azóta az esküvőnkön értetlenül hallgatott ige éltető valóság számomra: „*De hű az Úr, aki megerősít titeket és megőriz a gonosztól.*” (2Thessz 3,3) Szolgálatom technikai jellegű. Éveken át voltam gondnok a Tahi táborban egy-egy ifjúsági csendes héten, de a Fasorban is szívesen elvégzem, amire megkérnek. A Fasori Harangszót kézbesítem két körzetben. 2000-óta egyházközségünk presbitere vagyok.

SIMONGÁTI GYŐZŐ dr.

presbiter jelölt

1973-ban születtem Budapesten. Végzettségem szerint hajótervező mérnök vagyok, amit szívesen is gyakorlok, amikor van rá mód. Jelenleg egyetemi docensként (tulajdonképpen oktatóként) dolgozok a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen.

Feleséggel, Vajnai Gabriellával 2009-ben kötöttünk házasságot itt a Fásorban. Megtérésünk a 2010-es közös confirmálásunk előtt történt. Ez után feleséggel együtt az iratterjesztésben kezdtünk el szolgálni, melynek 2012 óta vezetője is vagyok. Isten nagyon szeret minket, 2016 óta egy, majd idén még egy örökbefogadott kisfiú édesapjává és édesanyjává lehettünk.

Az elmúlt presbiteri ciklusba 2014-ben kerültem be pótpresbiterként. Az itt eltöltött 3 év – így utólag jobban látva – sokkal inkább a tanulásé volt az igazi presbiteri feladatvállalás helyett. Amikor a jelöltségről döntenem kellett, feltettem a kérdést: „tényleg ennyit tesz egy presbiter?” Ugyanakkor bennem volt az is, hogy sajnós nem vagyok még eléggé előre az önmegtágadásban ahhoz, hogy ez jelentősen változzon. „Akkor meg hogy vállalhatom?” – jött az újabb kérdés. Magamtól nem is tettem volna, de egyre csak azt éreztem, hogy Isten hív és húz a vállalás felé. Nem tudom, miért, de szeretnék egyre inkább presbiterként is – és hétköznapi emberként is – a mi Urunk Jézus elhívásának és megváltásának hálaiból eleget tenni, hozzá hű maradni, magamat mind jobban megtágadni, és egyre inkább csak az csinálni, ami az ő akarata.

Mindezek fényében örömmel, hálával és alázattal a szívemben vállaltam a jelölést, és megválasztásom esetén vállalom a presbiteri szolgálatot, ha a gyülekezet bizalmat szavaz nekem.

SÓLYOM CSABA

presbiter jelölt

1972-ben születtem, Berettyóújfaluban. A tanári diploma megszerzése után polgári szolgálatosként a REFISZ-hez kerültem, Budapestre. Leszerelésem után matematika-informatika szakos tanárként helyezkedtem el.

Gyermekkoromban ugyan reformátusnak kereszteltek, de 18 éves koromig ez semmit nem jelentett számomra, ám megtérésem után az Úr úgy intézte, hogy a református egyházba tagolódjak be. A középiskolai évek végén kerültem kapcsolatba a Református Fiatalok Szövetségével, az általuk szervezett konferenciákon, táborokban, alkalmakon „nőttem fel”, az itt megélt közösségben, szolgálatban formálta ki az Úr az életemet, hitemet.

Vezérigémmé vált az Ef 2,8-9.: *„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”*

Feleségem Solyom-Lovász Edit, akivel 2006 nyarán kötöttünk házasságot, egy fiúgyermekkel áldott meg bennünket az Úr.

Még jegyességünk idején kerestünk olyan gyülekezetet, ahol közösen megállapodhatunk, így kerültünk a Fasorba, ahol a felnőtt ifiben hamar megtaláltuk a helyünket, olyannyira, hogy két évig a közösség vezetése is ránk bízott. A házasságkötésünk után a pároskörbe, majd a lakóhelyünkhöz közeli házicsoportba is bekapcsolódtunk. 2011-ben, az akkor induló új pároskörnek lettünk a tagjai, szívügyünk a házicsoportok kialakítása ebben a körben is. 2012-óta a FIM tagjaként a fasori levelezőlistákat és email fiókokat felügyelem.

SÜDY GYÖRGY dr.

presbiter jelölt

Gyógyszerész családba születtem és én is gyógyszerész lettem. Igaz, végül egy gyógyszer nagykereskedelmi cég egyik vezetőjeként mentem nyugdíjba. Nem tétlenkedünk, feleségemmel együtt aktív tagjai vagyunk a kis és nagy családunknak.

Kis családunk most 12 tagú, mert fiunk és leányunk egyaránt 3-3 unokával ajándékozott meg bennünket, s mi igyekszünk minél többet velük lenni, segíteni nekik, ahol szükség van rá. És persze sokat imádkozunk értük (is).

A nagy családunkban – a gyülekezetünkben – is igyekszünk szolgálni. Sok éve már, hogy feleségemmel együtt tartunk gyermekistentiszteletet, együtt jártunk énekkarba (amíg volt), és több cikluson át voltam presbiter és gazdasági gondnok.

Tagja vagyok a Fasori Orgona Alapítvány kuratóriumának és gondnokként ill. kuratóriumi tagként sokat dolgoztam azon, hogy az orgona felújításra kapott állami támogatást az előírásoknak megfelelően használjuk fel.

Kérem az Úr segítségét, hogy az új presbitériumban tudjak még hasznosan és az egyházközség javára szolgálni, hálából, hogy az Úr kegyelmesen kimentett régi életemből, és „sziklára állította lábamat”.

SZABÓ GYULA

presbiter jelölt

Feleséggel, Judittal két felnőtt és egy kamasz lányunk van .

A nagylányoknál egy egy fiú unokánk született.

Eszter a Julianna diákja. Jelenleg Portásként dolgozom. A gyülekezetbe a feleségem és a gyerekeimen keresztül kerültem 1999-ben. Ez év őszén fogadtam el az Úr Jézust megváltómat és kaptam új életet. Megtapasztaltam a szabadítást és az ima erejét. 2001-ben konfirmáltam majd 2003-ban presbiternek választottak.

Szolgálataimban, mint körzetgazda, mint a biatorbágyi takarításban szorgoskodó veszek részt. Sokszor szembesülve a magam alkalmatlanságával, de az Úrra tekintve, aki teljesen ismer és mégis kegyelmébe fogadott benne bízva, hogy alkalmatlanságom ellenére ő tesz alkalmassá a szolgálatra.

„Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.” (Jakab 1,5)

SZABÓ MIHÁLY dr.

presbiter jelölt

Két testvéremmel lelkészcsaládban nőttem fel. 16 évesen fogadtam el személyes megváltómnak Jézus Krisztust egy csendeshét megszólító üzenetében. Vele kezdtem járni az úton, a Szabadság téri gyülekezet és ifjúsági közösség tagjaként. Közel húsz évig tartó első házasságom idején eltávolodtam a megkezdett úttól, s végül nem tudtam megtartani e házasságomat.

Lassan a harmadik évtized felé haladunk második házasságomban, ahol feleségemmel együtt közösen keressük Isten akaratát életünkre és szolgálatunkra. Két leánygyermekem van. Két műszaki, valamint jogi diplomát szereztem.

Hosszú ideig nemzetközi fuvarozással, majd közlekedési balesetek műszaki, jogi szakértésével foglalkoztam. Több mint két évtizede kapcsolódtam be a fasori gyülekezet életébe. Azóta, mint presbiter, mint főgondnok szolgáltam Isten Országa ügyét. Isten Igéjének világosságát keresem ma is, családomban, munkában és szolgálatomban a Zsoltárok 43,3 alapján: *„Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem!”*

SZABÓ ZSOLT dr.

presbiter jelölt

Nagyváradon születtem és kaptam református keresztséget. 1986-ban, hét évesen édesanyámmal Budapestre költöztünk, azóta járok – megszakításokkal – a Fasorba, itt is konfirmáltam. Jogász végzettséget, két felsőfokú nyelvvizsgát szereztem, elvégeztem a Bartók konzervatórium zeneszerzés szakát.

A „tálatumok” azonban nem aláztatossá, hanem önteltté tettek, és egyre kevésbé adtak valódi boldogságot. 2005-ben egy biatorbágyi csendeshéten megértettem, hogy kicsoda Jézus Krisztus valójában. Azóta megújult életem minden területe, a fasori ifiben megismertem feleségemet. Tíz éve kötöttünk házasságot, bekapcsolódtunk a pároskörbe. Egy nyolcéves kisfiút nevelünk.

Voltam idegenvezető, most köztisztviselő vagyok, emellett tanítok a Károli Gáspár Református Egyetem jogi karán. Szívesen túrázom, utazom, és kerékpártúrázom, lehetőleg családi vagy baráti, testvéri körben. Ezekben szervezést is vállalom, mint idei 40 fős reformációi Prága-Wittenberg kerékpártúránk alkalmából. A most záruló ciklus kezdete óta vagyok a presbitérium tagja, emellett a Fasori Harangszó szerkesztői csapatát vezetem.

Jelmondatom az új ciklusra: „a fő dolgokban egység, a mellékesekben szabadság, mindenekben pedig szeretet.” (Melanchton).

TORONYI OSZKÁRNÉ

presbiter jelölt

1960-ban születtem, szüleim református keresztyén erkölcsi tanításon alapuló élete követendő példaként kísért végig életemben. Vegyészmérnök vagyok, 1987 óta a nonprofit szektorban dolgozom a gyártói érdekképviselet területén. Férjemmel 1986-ban köteleztük el magunkat egymás iránti hűségre Isten színe előtt. Két felnőtt gyermekünk van.

Esküvőnk után kerültünk a fasori gyülekezetbe. Mindig komolyan vettem Isten Igéjét, de afféle „félkegyelmű” hívőként éltem. Megértve Jézus Krisztus értem is meghozott engesztelő áldozatát, a bűnbocsánatot örömmel elfogadtam, de az életem nem adtam át Neki, hanem a magam feje szerint jártam. Házasságunk sűrűsödő konfliktusai vezettek igaz bűnbánatra, mert Isten előtt elmondott házastársi fogadalmamat nagyon komolyan gondoltam, és nem akartam tovább engedetlenségben élni. Kértem bocsánatát, és hogy formáljon engedelmes eszközévé. A gyülekezetben a szeretetvendégségi munkacsoportot vezetem és 2013 óta pótpresbiterként szolgállok, nagy bátorítás ez az ige:

„... a mi alkalmasságunk Istentől van. Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.” (2Kor.3,5-6)

TUNYOGI KÁROLY

pótpresbiter jelölt

Erdélyben, a Szilágyságban lévő Zilahon születtem az Úr 1962. évében. Szülőföldemtől lelkileg sosem szakadtam el. Öten vagyunk testvérek, szüleim egyszerű emberek voltak. Nem beszéltek nekünk különösebben Istenről, de jártunk vasárnapi iskolába, a belvárosi Református Nagytemplomba, ahol konfirmáltam. Soha nem voltam Isten-tagadó, de sok mindenben a világi utat követtem. Szegénységben éltünk, abbahagytam a középiskolát, 16 évesen munkába álltam a helyi bútorgyárban. Gyerekkoromtól átéreztem, mit jelent a kisebbségi lét, központi kérdés a szívemben nemzetünk sorsa.

1986-ban, 24 évesen hivatalosan átjöttem Magyarországra. Visszatekintve tudom, hogy az Úr vezetett. Zilahon 2008-ban szólított az Úr Bogdán Zsolt esperes által: „Karcsi, jó lenne, ha templomba járnál!”. Ezután kezdtem az Úr hajlékát rendszeresen látogatni.

Az Úr a fasori gyülekezetbe helyezett, ahol lelki otthonra lertünk. Az első házasságom 1990-től 1997-ig tartott, amelybe első feleségem hozott egy 6 hónapos kisfiút, Róbertet, akit a nevemre vettem. Válásunk után is szeretetteljes kapcsolatot ápolunk. A jelenlegi a második házasságom, amelyből fiúnk, Karcsika született. Az Úr ajándéka, hogy Róbert és Karcsika ugyanazon a naptári napon születtek, november 1-jén.

A 2014-es fasori szárszói csendes héten Isten megkoronázta azt, amit addig épített bennem, megtértem. Az Úr szívemre helyezte testvéri kapcsolat létesítését a fasori és a zilah-fenyvesi gyülekezetek között. Karbantartóként dolgozom egy állami intézményben, 22 éve.

VITÉZ ANDRÁS

presbiter jelölt

1997-es megtérésem óta járok a fasori gyülekezetbe feleségemmel. Végzettségem szerint grafikus vagyok. A gyülekezet több területén szolgálok, a nyári konferenciák körüli gondnoki teendőket hosszú ideje koordinálom, és amiben megszólítanak, az Úr elhívott szolgáljaként végzem feladataimat. Feleségem a Csipkebokor óvoda munkatársa, öt gyermekünk édesanyja, akik közül egyikük ugyancsak ott dolgozik most, ahol magam is vállaltam munkát, a karbantartás területén.

Hálás szívvel köszönöm az Úrnak, hogy ilyen csodálatos családdal ajándékozott meg. A mindennapokban megélhetjük Jézus Krisztus előre elkészített kegyelmi ajándékait, és öröm van a szívemben, ha arra gondolok, hogy Ő a tenyerén hordoz bennünket. *„De most így szól az Úr, a te teremted, Jákób, a te formálód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”* (Ézs 43,1-2)

